

ANY XXXI

Puigcerdà, 22 Març del 1936

Número 1418

CERETANIA

PERIÓDIC QUINZENAL
Defensor dels interessos
:: de CERDANYA ::

Preus de Subscripció. 8 pessetes l'any Trimestre, 2 pessetes Número sol: 40 cèntims

D. Francisco Puig Anglada

falleció el día 9 del actual, a los 46 años de edad

habiendo recibido los Santos Sacramentos

(D. E. P.)

Sus afligidos: viuda Teresa Tulla; padre político, Isidro; hermanas Antonia, Conchita y María; hermanos políticos, tios, sobrinos, primos y demás familia, al recordar a sus amigos y conocidos tan dolorosa pérdida, les ruegan le tengan presente en sus oraciones.

Puigcerdá, Marzo de 1936

Un deure ineludible

Un deure ineludible de tots els catalans que senten la dignitat d'aquest apel·latiu, és recordar els esforços de tots aquells patriotes que han donat consistència i eficàcia al nostre renaixement nacional. Si som alguna cosa com a poble, si tenim esperança d'esdevenir quelcom més, acostant-nos a l'ideal que tots ens hem forjat per a la nostra Pàtria, és gràcies al treball dels homes que ens han precedit; d'aquells que veiem auriolats per la fama i la glòria i encara potser més d'aquells que lluitaren des de l'anonimat i que d'una manera silenciosa però constant anaren aportant el seu esforç quotidià a l'obra magna del nostre redressament.

I una data que no hauria d'ésser oblidada, és la de l'any 1899 quan, iniciada en forma de Patronat, començà l'obra de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana. No admireu l'heroicitat i la valentia d'aquells homes, que contra tots els corrents, sense cap profit personal, començaren una labor feixuga i que semblava que no podia de cap de les maneres reeixir! No veieu en aquesta tenacitat, una manifestació biològica del nostre redressament col·lectiu!

Perquè ens cal recordar que la flama viva que crea i manté la nostra renaixença és la resurrecció del nostre idioma, feina feixuga, inigualada en cap poble, per la rapidesa amb que s'ha portat a cap, i que presuposa una sèrie d'esforços individuals i una constància en el treball, que ara mirat en la llunyana perspectiva dels temps passats, adquireix totes les característiques de la marxa d'un poble vers un ideal.

Però no n'hi havia prou amb aquest esforç, calia infiltrar l'esperit d'aquest idio-

ma rediviu en l'ànima de nostres infants. I aquesta fou l'obra que s'emprengué la Protectora. Per un imperatiu pedagògic i per un sentiment racial era necessari que les noves generacions tinguessin escoles catalanes. Calia que els infants sentissin aquest despertar col·lectiu, de la manera que ells el podien entendre més a través de llurs llibres escolars. I aquesta és l'obra que fa més de vint anys que vé sostenint la nostra Protectora.

Els camins han estat difícils i agressions de força resistència passiva des de dins, i el que és pitjor, la indiferència de molts catalans. Va caldre l'abrandament patriòtic que precedí a la dictadura perquè els socis de la Protectora arribessin a ésser onze mil i amb l'empenta descatalanitzadora d'aquells anys funestos se'n perderen sis mil.

Com veieu, xifres ridícules per un poble de dos milions. Cal que els catalans rectifiquin aquesta abstenció a l'obra patriòtica més gran i efectiva que realitza la Protectora. Cal que s'allistin en els seus rengles tots aquells que tenen un ideal de millorament i volen que aquest es converteixi en realitats.

L'obra de la Protectora tots la coneixen: subvencions a iniciatives particulars o col·lectives, creació de patronats per el sosteniment d'escoles, ajut a famílies pobres que no tenint recursos suficients desitgin enviar els seus fills a escoles catalanes, sosteniment de colònies escolars de vacances, organització de concursos de lectura i escriptura, geografia i història, concessió de beques i premis als mestres, creació de càtedres de gramàtica a les escoles normals i, sobretot, l'edició de llibres escolars catalans.

Heus aquí la gran tasca: vejeu-ne els límits, imprecisos de tan extensos. Hom podria arribar fins allà on volguessin els catalans. Només manca una cosa: que s'hi interessin.

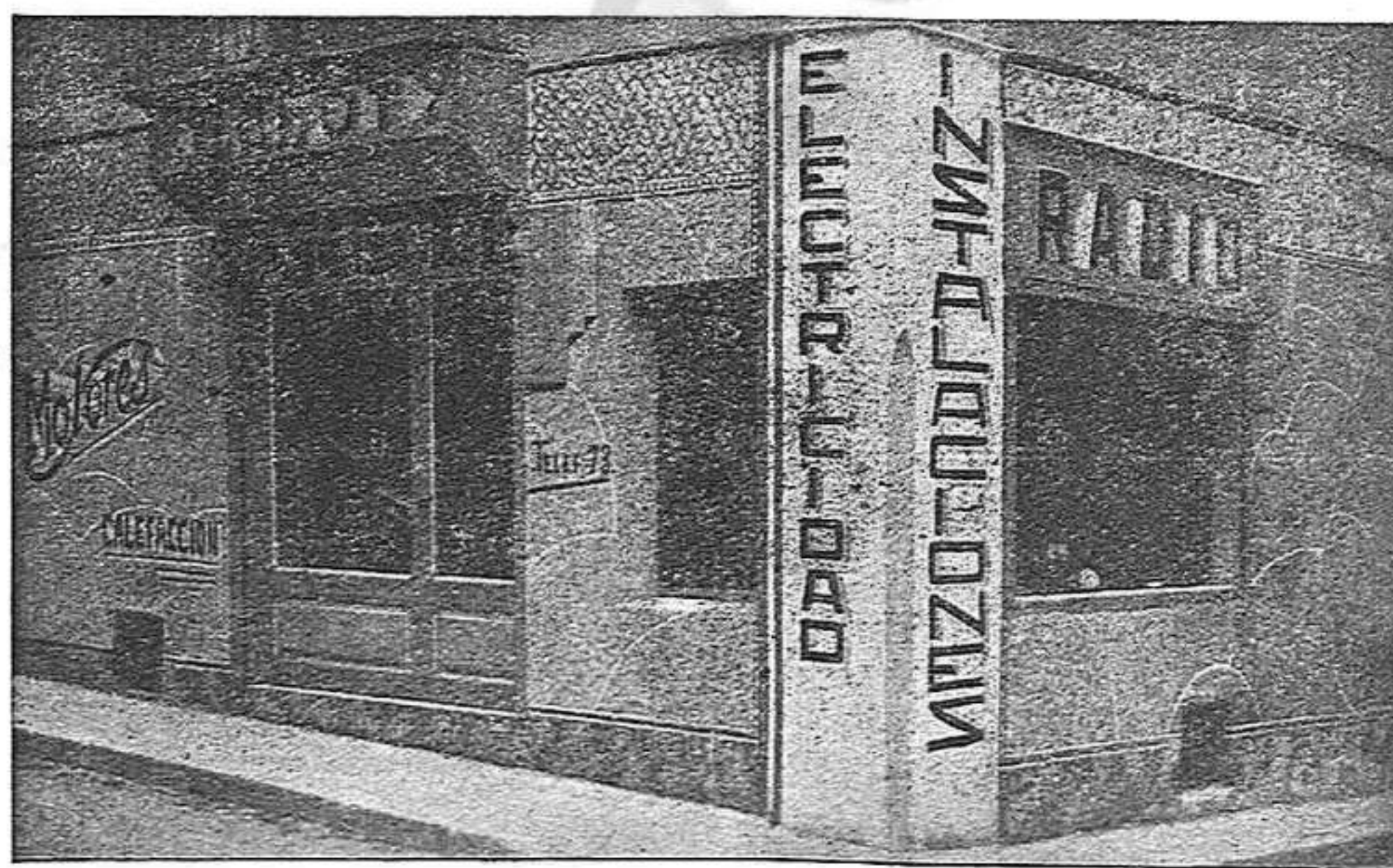
Cal que tots els pares que tenen fills de edat escolar recordin que la Protectora ha editat, d'una manera elegant i sobria, gramàtiques i aritmètiques, històries i geografies, cartipaços i llibres de lectura, llibres que sedueixen l'esperit infantil com cap altre perquè estan escrits amb el mateix idioma amb que pensa l'infant i perquè responen alhora a totes les exigències de la pedagogia moderna.

Bella tasca! Cal només que els catalans s'adonin de la seva eficàcia per tal d'ampliar-la fins on calgui. És precis que aquesta obra sigui de tots els catalans; que tots aquells que estimen Catalunya es posin la mà al pit i reconeguin el seu mancament. Els catalans som una gent que s'abrandia amb molta facilitat, però no tenim l'esma del treball metòdic. És precis reaccionar: una obra lenta però continua pot dur més enllà que una acció borsària encara que aquesta sembli més enérgica.

N'hi ha molts que la seva activitat patriòtica els limita movilitzant-se de tant en tant en magnífiques manifestacions ciutadanes cal que pensin que això és insuficient, que cal pensar amb Catalunya cada dia i que cal treballar per ella cada dia. Aquesta és la feina positiva i eficaç. Els abandaments sense la constància són foc d'encenalls.

Jo voldria que el dia que es celebrés una magna manifestació al davant hi anés una pancarta amb el cartell de la Protectora; jo demanaria que el dia que es celebrés eleccions a la porta de cada col·legi electoral hi hagués un cartell de la Protectora. I quan el manifestant recorregués la manifestació i quan l'elector en-

ELECTRICITAT J. CLOT ESPANYA, 2

LLUM - FORÇA - CALEFACCIO - RADIO
Instal·lacions de tota mena - Reparacions

FABRICA D'ARTICLES DE PASSAMANERIA

I TEIXITS DE PUNT NOU ETAT

VENTURA
& COT Ltda.

Lincoln, 15 (S. G.)

Teléfono, 72233

BARCELONA

(Vendes exclusivament a l'engrós)

trés a votar tingués de respondre la pregunta que el noi representat en el cartell li adreça: "Ja sou de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana?" Quants manifestants passarien de llarg! quants electors entrarien cap-cots a emetre el sufragi!

Penseu que tots els partits catalans tenen representació dins els rengles directius de la Protectora i penseu que els vots d'aquests partits sumen molts centenars de mils ciutadans que no són de la Protectora.

No volgueu vosaltres que'm llegiu que

el dia de demà - demà molt pròxim - us hagueu de sentir el cor conturbat per la pregunta del noi del cartell. Pugueu respondre afirmativament! I penseu que'l deure ciutadà us comportarà una major satisfacció i que, quan arribareu a casa, en els ulls de vostres fills i àdhuc en els dels infants que trobareu pel carrer hi notareu una brillantor més viva. Es que amb els ulls de l'ànima us diran: "Ja sabem que sou de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana!"

JOSEP GIRONA

Alexandre BULART i RIALP

ADVOCAT
BARCELONA
Balma, 10 Entl. - Telèfon, 11287

D'ara fa trenta anys

En el número de *La Cerdanya* corresponent al 24 de març del 1906, i sota el títol *Le meilleur accueil sera réservé aux étrangers*, es dona compte d'haver-se celebrat a Osseja una festa de la «Mi-Carême, la diada de Sant Josep.

Es veu que l'*accueil* que es reservava als estrangers, els quals podien donar-se per convidats, era una mena de convit "pagant", doncs, abans d'entrar la festa al seu ple, ja se's digué que havien de pagar una pesseta, moneda que en aquell temps tenia el seu valor i que els difs estrangers, la major part jovent de Puigcerdà, no es trobaren pas disposats a satisfer, armant se una discussió sorollosa que amenaçava d'acabar a bufetades si no hagués estat la intervenció del Nen Naudí que calmà els ànims. Es determinà finalment que els d'Osseja es divertissin sols, retornant els forasters cada ú a casa seva.

L'articulista diu que "qui convida és qui paga" i no el convidat. Ja és una raó; però, avui les coses han canviat i les festes als pobles de Cerdanya, tot i convidant els forasters, ja se sap que són pagant; no manca mai el ball de ram ni el de revenja, tarda i nit, i almenys l'heu de comptar al preu de dues pessetes, o quatre francs, i el "convidat" paga com

un home, sense fer la més petita objecció. Cada poble, cada vila s'hi ha anat acostumant i el que hi acudeix ja sap el què li toca. I d'aquí vé que el jovent de la localitat que fa la festa, alguna vegada en lloc d'haver de pagar encara en surt beneficiat, havent-se pagat el luxe de "convidar" el jovent foraster.

El negoci avui s'ha ensenyorit de tot i aquell esperit de germanor que existia entre poble i poble ha desaparegut completament. Avui, en els programes de les festes, no hi manca mai l'"obsequi als forasters", però, les paraules són paraules i *les affaires sont les affaires*, i com que ja tothom ho sap i tothom ho practica, a l'hora de pagar el "convidat" paga i calla, esperant el seu torn de "convidar" per a fer la pau.

**

En els números del mateix setmanari publicats durant aquella quinzena, no s'hi llegeix res de gaire interessant, com no sigui els preus del mercat d'entre els quals ens fixem en el dels ous que era de 80 cèntims dotzena, i en el dels colomins, de 1'25 a 1'50 ptes. el parell.

Ara també!

De l'Exposició P. Borrell a Barcelona

Tota la pintura d'aquest jove pintor digne continuador de l'art del seu pare, Juli Borrell, posseeix una característica determinant, una expressió que la fa personalíssima: la llum. Aquella llum dels seus quadros, el sol que no hi és estrident, que du clarsors i és suau i que és, potser, el què més atrau de la seves pintures

Vegeu sinó "Santa Coloma", una de les seves obres millors, plenes d'aquella llum que porta aire just d'emoció, amb els distints termes ben placats, percibint se una fina matització de clars i obscurs. I aquesta lluminositat no és solament la "col·locació" de la llum, sinó que és tot l'ambient ple de lluminositat, perquè les ombres ténen llurs transparències del sol. També «El Poble Major» (Soller), la llum adquireix, pel seu contrast una gran claretat, restant les ombres no en l'obscur propi, sinó com a resultat de l'atmosfèric. Citem també «Sant Joan de Caselles», que és una altra tela digna de mencionar-se.

Aquesta vegada l'exposició de Pere Borrell dona una impressió de conjunt remarcable per l'harmonia de la seva totalitat. I el curiós de les pintures d'aquest artista és la simplicitat amb que semblen fetes, doncs, en aparença, no s'hi veu ni lluita ni el procés del constructiu. I és que el seu camí, ja ben traçat, no aspira a evolucions que segons per a qui, podrien ésser perniciosos.

En Borrell, recte en el seu camí característic, va encimbellant se en color i estructura, sense perdre s'hi per haver assolit en el just medí de les seves aspiracions, la formació del seu estil.

F. G.

Es lloguen per a temporada o per a tot l'any pisos de nova construcció (10 peces), ne casa ben situada a ple sol. Aigua corrent amb quarto de bany.

Raó: Avinguda Garcia Hernández Casa PUBILL - Puigcerdà (Baronia)

Qüestions Internacionals

No us escameu, amics, que no anem a parlar-vos de la situació del conflicte Italo-Etiòpic, ni de la tensió Russo-Japonesa, ni de la denúncia del tractat de Locarno. Tot això, per més que com a pacifistes ens interessa, ho deixem pels Sir Eden, Sarraut, Litvinov i Cia. que, ultra ésser pèrits en la matèria, és a qui interessa de més prop. A nosaltres, la qüestió internacional que, ara com ara, més ens preocupa, és la mesura que fa molt temps ha pres França contra els obrers espanyols i en aquests últims mesos portada amb un rigor que gairebé ratlla a la obsessió.

Si no fés pena, faria riure de veure amb quin gust els empleats francesos obliguen a tots els patrons a despedir els obrers estrangers que tenen a llur servei, donant-se el cas de fer acomiadar a gent que després no poden suplir-los perquè en tot França no hi ha mitja dotzena d'homes que vulguin fer aquella feina.

A França, país on gràcies a la seva cultura nacional, tothom, homes i dones, no vol altra cosa que treballs d'oficina i que ni per remei es troba una persona que vulgui fer anar un pic, avui es dona el cas de veure acomiadaments en massa de paletes, manobres, fusters, flequers, etc., els quals llocs no poden suplir per no trobar obrers francesos que vulguin fer-ho. Amb tot això, com que

són a casa seva i a nosaltres no ens plau de ficar-allà on no ens demanen, no hi tenim res a dir; amb el que si tenim a dir és que mentre França expulsa tots els nostres obrers, nosaltres haguem de veure com totes les bones col·locacions i un sens fi d'obrers que es guanyen el pà a casa nostra, siguin estrangers. Avui, solament a Puigcerdà, podríem comptar-hi una vintena (més aviat més que menys) d'obrers estrangers, la majoria d'ells francesos, i alguns amb una remuneració excel·lent si es té en compte el sou mitjà del nostre país, d'unes vuit pessetes diàries.

No pretenem ferir susceptibilitats, ni voldríem que cap dels estrangers que l'atzar ha dut a la nostra terra es sentissin molestats per les nostres ratlles; el que si voldríem és que els nostres governants es preocupessin d'aquesta qüestió fent que els nostres obrers poguéssin anar a l'estranger a guanyar-se el pà que necessiten, de la mateixa manera que nosaltres els permetem que ells vinguin ací, o del contrari fer, en justa correspondència, que treballin primer els nostres, puix, el veritable patriotisme no es fa, entenem nosaltres, amb crits de «visca!», sinó defensant els interessos de la pàtria i de tots els ciutadans.

Com a humans estremem les mans a tots els estrangers amb un «salut!» als llàvis; com a patriotes, però, no podem deixar de protestar que mentre nosaltres som foragitats de França els francesos ocupin les nostres places a casa nostra.

BUSQUETA

Els Doctors

Antoni PAL SOLE
Francesc PANIELLO GRAU

Ofereixen el seu consultori de malalties dels ulls amb llur cirurgia i graduació de la vista.

Visita el primer diumenge de cada mes a l'HOTEL TIXAIRE de Puigcerdà

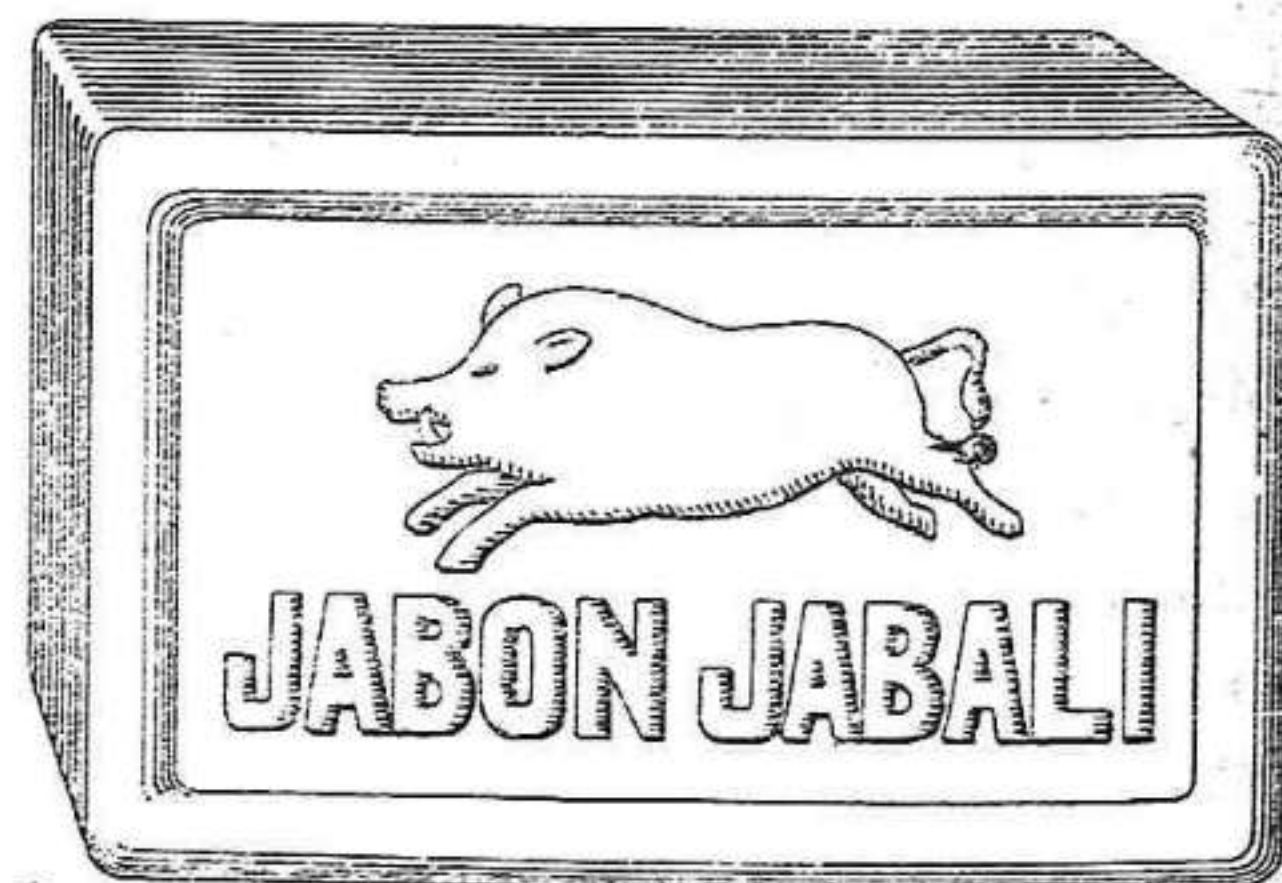
sabons

BARANGÉ

duren
més

renten
millor

Suscribiu-vos a "CERETANIA"

Normes als Ajuntaments per a obtenir subvencions

Per si al nostre Ajuntament pot interessar-li, li oferim les normes que segueixen, que ha fet públiques la Conselleria de Treball de la Generalitat de Catalunya.

L'Institut contra l'Atur Forçós de la Generalitat de Catalunya posa a coneixement dels Ajuntaments que puguin necessitar el seu ajut, per tal de procedir a la reducció o solució del problema de l'atur forçós, que per a obtenir l'ajut de l'Institut cal procedir de la manera següent:

Primer. — Cal que l'Ajuntament que sol·liciti l'ajut tingui organitzat el Registre o Oficina local de col·locació obrera, d'acord amb el que estableixen la Llei i Reglaments relatius a la Col·locació obrera, publicats a la «Gaceta» de Madrid dels dies 28 de novembre del 1951 i 13 i 16 d'agost del 1952, i que mensualment hagin tramès i trametin a l'Oficina central coordinadora del Servei de Col·locació obrer a Catalunya — Departament de Treball de la Generalitat, Via Laietana, 16, Barcelona — una relació del nombre d'obrers parats que hi hagi a la localitat.

Segon. — L'Institut impulsarà la realització de les obres públiques que puguin portar a terme els Ajuntaments afectats per l'atur forçós, sempre que aquestes obres responguin a una finalitat d'utilitat social, sanitària, cultural o econòmica. Els plans o projectes de les obres a realitzar hauran d'ésser confeccionats i desenrotllats pels serveis tècnics de la Generalitat o dels Municipis que hi estiguin interessats.

Tercer. — Totes les sol·licituds que els Ajuntaments adrecin a l'Institut en demanda d'ajut per a la construcció d'obres públiques cairà que vegin acompanyades dels projectes o plans corresponents, establerts en la forma que esmenta el paràgraf anterior.

La Secretaria de l'Institut contra l'Atur Forçós facilitarà tots els aclariments que els interessats puguin necessitar sobre les disposicions indicades.

Un prec als nostres lectors

Recomanem als nostres lectors que llegeixin, i llegeixin ben atentament, l'article que inserim a continuació. L'ha publicat *La Veu de Catalunya* i n'és autor un capellà: el Doctor Carles Cardó. I recomanem aquest article als nostres lectors, perquè estem segurs que — com a nosaltres — la seva lectura els serà profitosa i orientadora en aquests moments confosos i difícils que travessem.

Dos dilemes

Ja han passat les eleccions amb el seu seguici de violències de paraula, de mals sentiments desbordats, d'intents, no sempre fracassats, de corrupció, i amb la invasió del carrer per les truculències gràfiques que converteixen per unes setmanes la ciutat en imperi de la procacitat i del mal gust. Ja ha passat aquest «bourrage de crâne» del període electoral, una de les coses més funestes que comporta l'actual sistema polític, una de les primeres que cauran per no alçar-se mai més en la implacable revisió de costums, institucions i sistemes a acomplir pel nou ordre que esdeveniments ni immediats ni potser molt llunyans implantaran en el món.

En les eleccions actuals, però, es dona un cas que ve repetint-se des de fa una curta temporada i que temem que s'anirà repetint fins a la caiguda del sistema: la passió electoral continua després de l'escrutini i esclata en esbravaments d'una part dels triomfadors que seria inútil d'esforçar-se a anomenar. Ens deien «chantagistes», especuladors de la idea de l'ordre...

Això vol dir, en fons, que la lluita que es debatia no era simplement electoral, ni era merament política. Cal només no tenir una bona als ulls per a veure que la lluita que es desenrotlla, no a Espanya, sinó a Europa i a Amèrica, de la gran guerra ençà, és fonamentalment una lluita social, en la qual se'n ha volgut involucrar una altra de religiosa (això, sobretot a Espanya) amb gran habilitat d'una de les dues parts bel·ligerants i gran matusseria — potser diríem millor desobediència — de l'altra.

Les esquerres, de grat o per força, se senten cada dia més emmenades al comunisme; les extremes de grat; les moderades, per força, per assegurar-se unes victòries que els poden sortir molt cares.

La crisi interna que treballava el socialisme des que començà a intervenir en funcions de govern, col·laborant amb partits burgesos; crisi que l'havia migpartit en un reformisme en plena cursa de rectificacions programàtiques i un marxisme intransigent, va resolent-se a favor d'aquest, gràcies al reforç que li dona el fet d'haver-se constituït una gran potència marxista a l'Orient d'Europa.

L'esforç ingent de Rússia per bolxevitzar tot el món és el substratum de totes les lluites d'aparença política d'Euro-

pa i d'Amèrica i el motor de certa agitació sorda, que potser un dia o altre esclatarà, dels països sotmesos a una dictadura burgesa, sigui de caràcter racista o nacionalista, sigui de caràcter corporativista. Podria començar a sospitar-se si una de les coses que aguanten aquests sistemes és una profunda, cada dia més visible, semblança amb el comunisme.

Si el comunisme fos un sistema purament econòmic, segurament no caldria neguitejar-s'hi gaire, perquè en aquesta matèria els fracassos solen ésser fulminants i totals i la reparació de les ruïnes produïdes no és superior a les forces humanes. Però tenim que el comunisme es presenta com un sistema complet, com una concepció de la vida muntada a base del materialisme més serrat i comproment valors tan sagrades com la religió i la família. Creiem encara més: creiem que l'aspecte antireligiós, del qual l'antifamiliar no és més que un adinicle, compta molt més en els designis dels capitosos de la secta que l'aspecte econòmic, el qual no serveix més que d'engranall per a fer seguir les classes freturoses explotant de mala fe llurs aspiracions, no sempre il·legítimes. Una prova n'és la misèria esgarrifosa i l'explotació inhumana a què està reduït l'obrer a Rússia, no igualades ni pel liberalisme econòmic més desenfrenat dels temps anteriors a l'aparició de les escoles socials hodiernes. La U. R. S. S. ha sabut claudicar, davant els imperatius de la realitat, de la puresa del dogma comunista i dels sentiments humanitaris davant l'obrer manual: on no ha claudicat ni claudicarà mai, on no canvia de posició, sinó per agreujar la seva actitud perseguidora, és en la fúria antireligiosa.

Exactament el mateix passaria a casa nostra el dia que la secta russòfila arribés a apoderar-se del poder públic. Dictatorialment, antirepublicanament, sense reconèixer ni el dret de la queixa, establiria el comunisme, dissoldria la família i s'esmerçaria a fons amb tota crueltat a perseguir les creences religioses. Al cap de pocs anys si, cosa improbable, els arribés a durar, quan l'experiència hagués demostrat que el comunisme és la paràlisi de tots els membres productors, l'estroncament de totes les fonts de riquesa i la misèria de tothom (fenòmen que ja s'ha presentat a Rússia), començaria la rectificació paulatina i vergonyant del siste-

ma econòmic, però la guerra contra la religió i la família — vera finalitat de la secta — continuaria amb la mateixa o major abrivada.

Tot això ja és lamentable, però hi ha una cosa que encara ho és més. I és que la majoria de les persones que, sigui perquè conserven les creences, sigui perquè tenen la mentalitat formada sota llur signe, sigui per simple interès, es troben molt lluny de creure en la superstició comunista, davant l'escriuador problema plantejat als nostres països, no hagin sabut trobar més que dues solucions: els ullpresos fins al fanatisme per l'ideal de la democràcia, ajuntar-se amb els comunistes per guanyar una batalla electoral... que durà al naufragi definitiu de la democràcia; els hiperestèsics de la conservació social, organitzar una extensa aliança de resistència sota un signe negatiu, antirevolució, antimarxisme, amb què, si no fan res més, poden retardar d'uns quants anys, d'uns quants lustres, però no impedir la victòria del comunisme.

Les esquerres, amb això, no fan més que ajudar a fendre el cràter del volcà en activitat que les farà saltar en esberles. Les dretes, si no fan altre que això, no faran sinó oposar un dic de canyes a

l'allau de lava imminent. Quan un moviment de renovació social, bona o dolenta, ha arribat a prendre tanta força que obliga tothom a arreglarse o al costat d'ell o enfront d'ell, la seva victòria és qüestió de temps, si els altres no saben aprofitar l'estat possessor i els mitjans que els posa en mans el poder públic per a implantar un règim social que faci la revolució innecessària.

Glossant unes idees emeses per Cambó no hi ha gaire, podem dir que no és prou ésser antirevolucionari. Si establiu la lluita, sota la disjuntiva «revolució o antirevolució» i «antirevolució» vol dir no més conservació a ultrança de l'ordre actual, féu la victòria de la revolució inevitable, perquè, augmentareu, per contracop, la seva força, i perquè, consumint totes les energies en l'obra negativa de posar dics al corrent assolador, negligireu la tasca de facilitar al país aquell mínim de felicitat que cal per a no ésser revolucionari.

Ha estat una gran desventura que les esquerres hagin talment perdut el control d'elles mateixes que, pel preu d'una victòria efímera, s'hagin abellit a fressar els camins de la revolució, però no hem d'oblidar l'equivocació de les dretes de no

aprofitar els dos anys de poder per a començar seriosament a muntar un ordre social prometedor de pau i prosperitat. Ja sé que em diran que no van poder, perquè no governaven soles. Llavors, el que no s'explica és que s'avinguessin a una col·laboració esterilitzada, justament en allò que era llur característica i la necessitat màxima de l'hora.

Les esquerres burgeses pagaran cara la insensatesa de llur ambició de vèncer a qualsevol preu; però les dretes han de saber veure en el contratemps sofert un avís saludable de la Providència. La salvació és encara possible, però a condició de decidir-se a practicar les doctrines socials emanades de la més alta autoritat del Cristianisme.

Dos dilemes es plantejaran tard o d'hora. A les esquerres: o sumar-se a la torrentada destructora, o posar-se enfront de les sectes extremes. A les dretes: o exposar-se i exposar el que val més que elles a no inèdits desastres o obrir el cor als sentiments de justícia i de caritat, renunciant, si cal, a una part del que tenen, amb una doble finalitat a l'esperit del cristianisme i a una llei inexorable de l'època.

CARLES CARDÓ, prev.

D'ACI I D'ALLA

L'atur forçós a Puigcerdà

Poblacions, petites o grans, d'arreu de Catalunya, d'arreu d'Espanya, fins algun poblet cerdà aixeric, han gestionat i obtingut moltes d'elles dels poders públics subsidis, subvencions, o concessions d'obres públiques amb destí a remeiar o, si més no, a atenuar l'atur forçós, terrible plaga moderna a la qual cal plantar cara.

Puigcerdà, evidenciant una vegada més la seva ancestral apatia, no ha fet res en aquest sentit, al menys nosaltres no n'hem tingut esment, malgrat tenir-hi tan dret com el què més, desgraciadament per a la Vila, puix que podem presentar una fulla de serveis tristament brillant, com és la de tenir parats durant quatre mesos i escaig la totalitat d'obrers del ram de construcció, dels quals el que més ha treballat sis mesos en un any.

La culpa, si n'hi ha, no és pas tota del Municipi, puix que també en correspon una part a les associacions obreres locals, a les quals, per a remeiar la crisi local de treball, no se'ls acut altra cosa que privar de venir ací a treballar un obrer, cerdà com ells, de Llivia o d'Alp. Mesquina visió del problema!

Si entré tots plegats no fem arribar els nostres planys, no donem a conèixer a l'Estat Central, a la Generalitat o a qui sigui, la situació sovint anguniosa dels nostres obrers, si no en donem compte als polítics als quals hem donat els nostres vots, obtindrem el què ens mereixem: res.

El material dels bombers

Els incendis que s'han produït recentment a la Molina i a la nostra Vila, han tornat a posar d'actualitat la necessitat ineludible de modernitzar el material del nostre Cos de Bombers.

Unes quantes caretes protectores contra el fum—el cost de les quals no pot pas ésser gaire elevat—són imprescindibles, com s'evidencià en el foc que destruï en part la casa pertanyent al senyor Joan Casals, en què el fum no deixava treballar els bombers, malgrat llur bona voluntat. També, ja hem dit altres vegades que les bombes actuals no estan a l'alçària de les circumstàncies i que per consegüent s'hauria d'anar a l'adquisició d'una moto-bomba, això darrer mirant més pels interessos generals de la nostra Cerdanya que pels de Puigcerdà propiament.

Les aigües potables

Uns mots, només, per a deplorar el silenci amb què s'ha embolcallat aquesta qüestió tan important per la vida de Puigcerdà, silenci que no sabem si amaga l'el·laboració d'un pla amb el qual se'ns vol sorprendre de cop i volt, o bé si és conseqüència de que no es fa res.

I entretant els anys van passant...

El nostre arbrat

L'Ajuntament, prosseguint en la seva encertada tasca de plantar arbres arreu del nostre terme municipal, enguany ha fet un nou esforç en aquest sentit: se n'han plantat a la carretera de Ribes fins el pont de Caixans, a la de la Seu fins el pont del Segre i a la de Llivia fins a la frontera; se n'han refet bastants en altres camins i passeitjos, i a les vies de la Urbanització Deulofeu hi han estat oberts els clots—per compte del Municipi—que tenen de rebre els arbres corresponents—que també proporciona i planta el Municipi.

Ara bé, creiem oportú fer remarcar en això una, al nostre

entendre, diferència de tracte, que com a tal no ens sembla equitativa. Els arbres dels camins i carreteres esmentats han estat aportats per l'Ajuntament, però ha anat a càrrec d'Obres Públiques l'obertura dels forats i llur plantació —es a dir, lo més costós—. Tots hem vist com en altres urbanitzacions ha estat el propietari qui ha tingut cura de l'arbrat dels seus pas-

seitjos i avingudes, destinat després de tot a valorar els seus terrenys, a favor dels quals prou ha fet Puigcerdà amb el seu esforç per a acreïxer el seu poder d'atracció d'estiuejants i climàtics.

J. B.

**FABRICA DE BEGUES CARBONIQUES
GASEOSES - SIFONS**

FRANCESC DAFIS

ELABORACIO ACURADA amb maquinària moderna i productes de primera qualitat

DIPOSITARIA DE LA CERVESA "MORITZ"

FABRICA: Carrer de Florensa - DISPATX: Revolució, 27-Tel 64
P U I G C E R D A

els podran vendre a l'estranger o retornar-los. De no complir-se aquest tramit no li seran admesos per les banques estrangeres o en el cas de retornar-los perdran el seu valor.

TROBALIA MACABRA.—En un pou abandonat d'una casa de la barriada de l'estació, fou trobat el cos d'una criatura recent nascuda. Sembla que hi fou tirada fa uns dos mesos. El tribunal fa les gestions que són del cas.

Horts en Venda

situats a la Vall d'en Lleres
Es donarà raó en aquesta Impremta

CAMBRA OFICIAL DE LA PROPIETAT URBANA (Delegació).—Corresponent aquest any la renovació de la meitat dels membres que componen la Junta de Govern de la Cambra Oficial de la Propietat Urbana de la Província de Girona, i a fi de què el seu Cens electoral sigui l'expressió exacta i vertadera en la seva classificació dels propietaris que la formen, es prega als senyors propietaris es serveixin donar compte a la Secretaria de la Cambra Oficial o en la Delegació d'aquesta vila, dels canvis de domini i demés circumstàncies que puguin ésser objecte de modificació en l'esmentat Cens.

Així mateix es notifica als senyors propietaris que per raó de la seva residència prefereixin emitir el seu vot en els Col legis electorals de les Delegacions, tingui a bé manifestar-ho a les respectives Secretaries per a poder ésser incloïts en les llistes electorals particulars de la Delegació d'aquesta Vila.

Les referides llistes són exposades en aquesta Delegació pel cas d'ésser consultades.

NAIXEMENTS.—Les esposes dels nostres amics Antoni i Planes i Josep Soler, han donat a llum dos xamosos infants.

Rebin els pares la nostra sincera enhorabona.

guanyat patrici senyor Puigdengoles, en el passeig que construí a la Vall d'en Lleres.

NOTICIARI

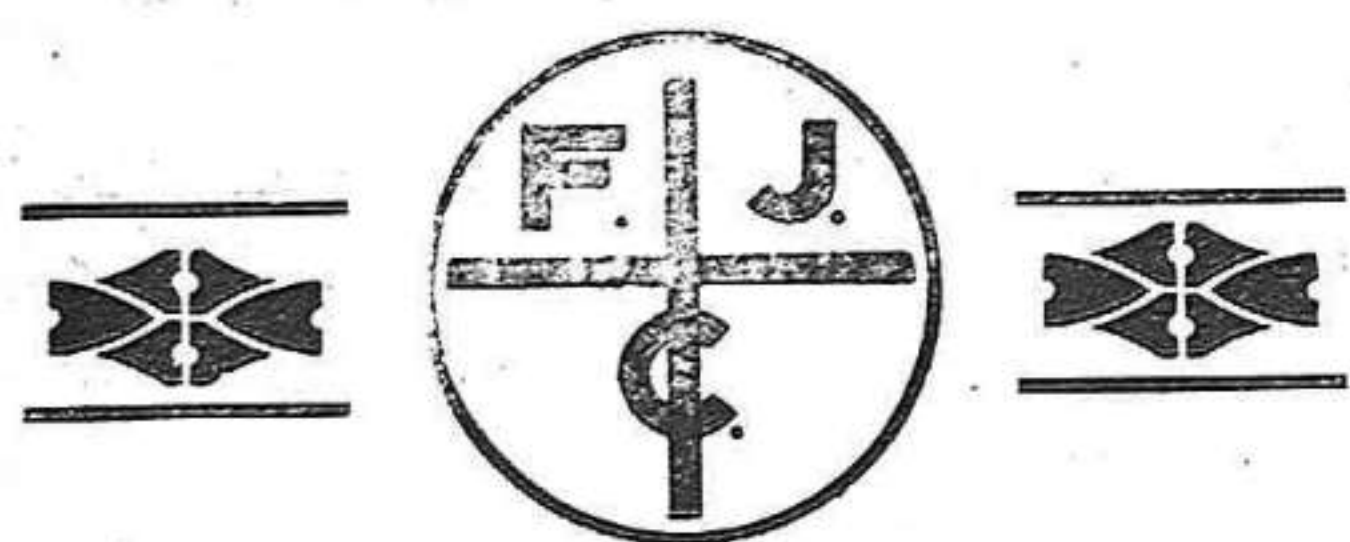
DI-FUNCIONS.—El passat dia 9 morí el conegut industrial pintor, en Francesc Puig, que tots anomenàvem familiarment Esmeragdo. Comptava 46 anys,

Era molt popular i comptava amb les simpaties generals, ço que feu que el seu enterrament fós una manifestació de dol com poques se'n recorden. Rebin la seva esposa, germanes i demés familiars l'expressió sincera del nostre condol.

El dia 20 ringué lloc l'enterrament de Joan Palau i Riu, de 20 anys. Les nostres condolences als familiars.

VISITA.—Ahir eren esperats els diputats senyors Blas i Casanelles, els quals venen per a tractar de diferents afers relacionats amb Obres Públiques, i especialment pel que fa referència al pla de carreteres i camins de Cerdanya

INTERESSANT.—Ens cal advertir que en virtut del decret del Govern, del 17 del corrent, el que passi la frontera vé obligat a declarar a la Duana els bitllets de banc fins a cinc mil pessetes. Pel que pertany als bitllets espanyols que s'exportin s'expedirà una guta i amb aquest document

Per manca d'espai hem hagut de guardar per una altra edició l'original corresponent a aquesta secció.

De l'Ajuntament

De conformitat amb la llei municipal catalana, ha entrat a ocupar la vacant de conseller causada per la mort d'Anton Pubill, el nostre bon amic el contractista d'obres, en Guillem Barnola.

Ho celebrem de debó.

—A la darrera sessió es prengué l'acord de construir unes noves escoles de doble cabuda de les que tenim.

En una edició propera ens ocuparem d'aquest afer.

—S'ha donat a subhasta l'obertura dels clots per als arbres en el passeig de Sant Marc, passeig de la sèquia i la plantació d'arbres a l'urbanització Deulofeu.

—S'avancen ràpidament les obres de construcció del nou escorxador que serà destinat a la matança de porcs.

—Se'ns diu que aviat seran col·locades les plaques que donen el nom del mala-

AGRICOLES

La producció catalana del proveïment de carn en l'avenir

La producció animal catalana per a proveïment de carn en l'avenir, hauria d'ésser l'obra magna del floreixement pletòric de la nostra ramaderia portada a cap conjuntament per l'entesa que al nostre criteri hauria d'imperar entre el Govern de la Generalitat de Catalunya, els Professionals Veterinaris i els Ramaders.

Per tal que la ramaderia catalana assoleixi el grau de prosperitat i de rendiment a què poden arribar les ramaderies dels pobles lliures que per gaudir d'una personalitat pròpia s'han de preocupar, fins a aconseguir-ho, que l'organització de la producció del bestiar sigui una cosa model de constitució i funcionament, creiem necessària la compenetració íntima del Govern de Catalunya amb els tècnics que arreu de la nostra terra han d'actuar en pro dels interessos ramaders i amb els propis posseïdors d'aquesta riquesa. No cal dir, que totes les disposicions i normes encaminades al foment de la cria del bestiar que puguin sortir de la direcció dels serveis de ramaderia, per ben fonamentades que estiguin, hauran de resultar de migrats efectes si a cada demarcació comarcal no hi ha un tècnic amb capacitat i coneixements prou suficients per a posar-les en pràctica. Qui pot ésser aquest tècnic? Per ara cal reconèixer que no pot ésser ningú més que el Veterinari.

Catalunya actualment es veu obligada a importar una quantitat de caps de bestiar per als seus escorxadors, que li costen més de cent mil lions de pessetes a l'any.

La importació del bestiar de llana se n'endú ben bé el seixanta per cent de la totalitat del capital que hem de pagar per la falta de producció de carn a Catalunya.

Millorant les nostres races actuals, aprofitant més encara els pasturatges i sobretot fomentant d'una manera eficaç la creació de prats a les nostres

valls, podrem obtenir un augment notable de producció, però mai no podrem arribar a pensar de prescindir en absolut de la importació del bestiar de llana procedent de La Manxa, Múrcia o d'Extremadura.

En tractar de les característiques referents a aquesta explotació ramadera, ja vàrem apuntar que més que res, per a poder reeixir en aquesta empresa, ens falta espai i temps. Cal no oblidar i tenir molt en compte que l'extensió superficial de Catalunya és només de 32.196 quilòmetres quadrats i que la seva població passa de 2.800.000 habitants. En canvi a Extremadura, posem per cas, hi ha només 1.060.000 habitants i té una extensió territorial de 41.848 quilòmetres quadrats.

Davant d'aquestes realitats pràctiques, és necessari que encaminem les nostres activitats zootècniques ramaderes al millorament qualitatiu i qualitatiu del nostre bestiar de llana, per a arribar al màxim de rendiment que les possibilitats de les nostres races i dels nostres pasturatges puguin donar-nos.

**

Passen de cent mil a l'any els caps de bestiar boví que actualment arriben de fora, destinats als escorxadors de la nostra terra.

Naturalment que amb un cens total de 160.000 caps, que són els que tenim a Catalunya, no podem pensar per ara ni en molts anys, poder-nos proveir d'aquesta carn. Però sí que creiem que amb el bestiar boví, zootècnicament hi ha molt a fer encara, perquè fins fa poc no s'ha pas fet una gran cosa.

Per a millorar la nostra ramaderia bovina creiem necessari, o millor dit imprescindible, poder disposar de bons exemplars genèticament homosigots per les aptituds econòmiques de la producció de carn. Si aixó es fes un xic difícil d'obtenir; també po-

dria iniciar-se aquest millorament, cercant animals geneotips que influïssin favorablement en les cries. Procedint seguidament a una selecció ordenada de les cries obtingudes i propagant després d'un control veritat aquests exemplars per medi de parades o granges pecuàries establertes expressament en llocs de producció bovina a Catalunya, amb pocs anys es pot portar a terme una tasca realment formidable que canviï totalment de cap a cap la fesonomia de la nostra ramaderia bovina, fent-la més nombrosa i selecta, dues qualitats que convenen i avui li fan molta falta.

**

A l'escorxador de Barcelona arriben anualment, un 28.000 porcs forasters. Tots aquests caps procedeixen de Mallorca, València, Extremadura i Andalusia.

En honor a la veritat, val a dir que llevat de Barcelona, en cap població de Catalunya no es sacrifica ni un porc foraster.

La nostra ramaderia pot produir de sobres aquest suplement de 28.000 porcs, que avui representen la falla més grossa del nostre mercat de carn, ja que sense cap necessitat ni causa que ho justifiqui, som importadors d'un bestiar que generalment és d'una qualitat molt inferior al nostre. Considerem necessari acabar amb aquest espectacle que no ens honora gens, de l'exportació de porcs destinats exclusivament a l'escorxador de Barcelona, espectacle originat per l'excessiva especulació i falta d'escrúpols dels grans traficants i comissionistes de bestiar d'aquell establiment Municipal.

Es una cosa sabuda per a tothom que la causa principal que influeix més en la depreciació del porc és la quantitat de greix que porta.

La vaca amb la llet, amb les mantegues i llurs derivats, ha fet minvar considerablement el consum de la grassa de porc. D'ací, doncs, que els porcs que per la seva classe i especial alimentació se sap ja per endavant que han de portar una gran quantitat de greix, de cansalades i pocs magres, no són gaire apreciats i per tant cotitzats a baix preu. D'aquest fet se'n valen els comissionistes de bestiar per a ocasionar una baixa més

o menys general en el preu dels porcs dels països.

Així és que els porcs de Mallorca, d'Extremadura o d'Andalusia que s'embarquen amb destí a l'escorxador de Barcelona, ocasionen un dany incalculable a la ramaderia porquina catalana, perquè deixant de banda el cost d'origen i producció molt diferent del d'ací, per causes diverses que ara no hem d'analitzar, resulta que els porcs d'aquestes regions són porcs de greixos i poc magres i com a conseqüència és un bestiar que no es pot pagar ni de bon tros al preu del porc del país. Malgrat això, s'ha comprovat que a l'arribar aquestes expedicions forasteres a l'escorxador de Barcelona, es produeix una baixa en el preu del porc arreu de Catalunya, amb la pèrdua consegüent per a la

nostra ramaderia, pèrdua de valor motivada per un porc foraster molt inferior al nostre i en aquesta diferència de qualitat precisament radica la causa que ocasiona la baixa. Es necessari que aquell que li pertorqui prengui mesures contra aquestes especulacions que tant perjudiquen la nostra ramaderia i no es puguin portar a cap, i indiquem nosaltres com una possible solució, la creació d'un mercat lliure de bestiar a l'escorxador de Barcelona, organitzant-lo degudament a fi de què els Sindicats ramaders i els pagesos recriadors de bestiar dels nostres pobles, hi poguessin portar llurs porcs amb preferència i amb la seguretat de què podrien ésser venuts almenys al preu del dia.

No tenim cap necessitat de permetre aquesta importació, i si és neces-

sària més producció podem abastament obtenir-la, orientant-la sempre de cara a les exigències del nostre mercat.

S'ha d'anar a l'obtenció del porc de magres i per a obtenir això és indispensable controlar les nostres classes de porcs per a poder seleccionar els millors. Cal vigilar constantment els règims d'alimentació i els productes de racionament i amb tota seguretat podrem aconseguir que a Catalunya arribi un dia en el qual ja no s'importi ni un porc de fora per al proveïment de carn i que la carn dels nostres porcs sigui la millor i la més apreciada en el mercat.

RAMON VILARÓ I GALCERAN
Veterinari

(d'Agricultura i Ramaderia)

Un bon Hotel ...

una bona taula ...

el màxim confort ...

Hotel

TERMINUS

al peu mateix de l'Estació

RICARD ALTAMIRAS

Teléfono, 8

Puigcerdá

FERRAN DOU ABADAL

ADVOCAT

Consulta

PUIGCERDA

carrer Llibertat, 14 1er
(dilluns a divendres)

RIPOLL

plaça 27 Maig, 22 1er 2
(dissabtes i diumenges)

NOTICIARI

INCENDI. El dia 11, entre 1 i 2 de la tarda, es declarà un incendi en un dels cossos d'edifici de la propietat coneguda pel "Regulador", situada en el camí de Bourg-Madame.

El foc es declarà a la part alta de l'edifici i gràcies a l'intervenció ràpida de veïnat i cos de bombers fou localitzat l'incendi, evitant que es propagués als pisos inferiors. Quedà completament destruït el llosat i el pis alt.

Es diu si el foc fou ocasionat per la xemeneia de la calefacció.

Les pèrdues són bastant impor-

tants, ja que no és solament l'obra la que ha sofert, sinó que es cremà gran part del mobiliari.

No ocorregué cap accident personal.

Les autoritats es personaren en el lloc del sinistre.

ES VEN: Casa de nova construcció, situada a ple sol, aigua corrent, espaioses galeries. RAO: en aquesta impremta.

PROMETATGE.—Per al jove d'aquesta vila, n'Arseni de Monet i As-

tor, ha estat demanada la mà de la simpàtica senyoreta Irene Rodriguez i Castedo, de Lugo.

L'enhorabona.

VISITES.—Aquests dies ha estat entre nosaltres l'inspector de la coneguda companyia d'assegurances «El Porvenir de los Hijos», senyor Josep Solanas.

—Ha estat uns dies a la seva bonica finca «Torre del Remei», de Bolvir, la senyora na Blanca Manaut.

—Ha estat també uns dies a la Vila la senyora Volart.

Desitgem que l'estada els hi hagi provat.

—Ens ha visitat també el nostre amic en César Torras, el qual ha es-

tat aquí amb motiu de l'enterrament del seu cunyat, en Francesc Puig.

**TRANSPORTS
EN AUTO - CAMIÓ**

Puigcerdà - La Seu d'Urgell - Lleida
JOSEP CLAUÓS

Sortides de La Seu i de Puigcerdà:
els dimarts, dijous i dissabtes.

ENCARRECS:

A La Seu: Panestrella, 7. -
a Puigcerdà: Cal Llebra (La Baronia) i
Recader Gavañach.

ROBATORIS. - Fa una temporada que es parla de robatoris comesos en xalets i torres d'aquí, de Font-Romeu, de Bourg-Madame, i també dels galliners i conillers dels voltants de la Vila. Darrerament encara ha estat visitada pels lladregots - i no és la primera vegada - la «Villa Eulalia», propietat del senyor Buxareu.

Del que no s'ha sentit parlar encara és de cap detenció que s'hagi efectuat, ni gairebé de cap indici ni pista que pugui conduir al descobriment dels autors

A la Vila hi ha individus que ningú sap de que viuen i ens sembla que és per aquest cantó que s'hauria de cercar. Disposem de policia, guardes de seguretat i guardia civil, i cal suposar que entre tots bé podran saber els elements sospitosos que s'estategen a la vila i dels quals tenen el deure de saber de que fan i de que viuen.

Puigcerdà no és pas tan gran que no es pugui fer ço que deixem dit i que aclariria d'una vegada la incògnita d'aquests robatoris que es van comentent com si els autors estessin segurs de la impunitat.

HOTEL JARDI
Director propietari:
JOSEP GOMA
*Grans reformes. Cuina casera.
Habitacions amb aigua corrent,
freda i calenta*
Confort Comoditat
Pensió des de 9 ptes.
Plaça St. Josep Oriol, 1
Telèfon, 11.213
a 100 m de la Rambla, en el centre de la ciutat BARCELONA

EL QUE CONSUM BARCELONA. - Sota aquest títol acaba d'ésser publicat a *Agricultura i Ramaderia*, un estudi comparatiu de l'evolució en la qualitat i quantitat d'aliments que consum Barcelona.

El senyor Francesc Santacana, autor d'aquest article, aprofità el seu pas per la Conselleria Regidoria de proveïments de la nostra ciutat per a investigar les conseqüències econòmiques que podrien reportar a la nostra ramaderia i a l'agricultura, un desplaçament en les preferències gastronòmiques dels consumidors.

Estem d'acord amb la suggerència del senyor Santacana, sobre la ne-

cessitat que siguin divulgades per les autoritats competents, les estadístiques de consum, per tal que serveixin d'orientació als productors camperols.

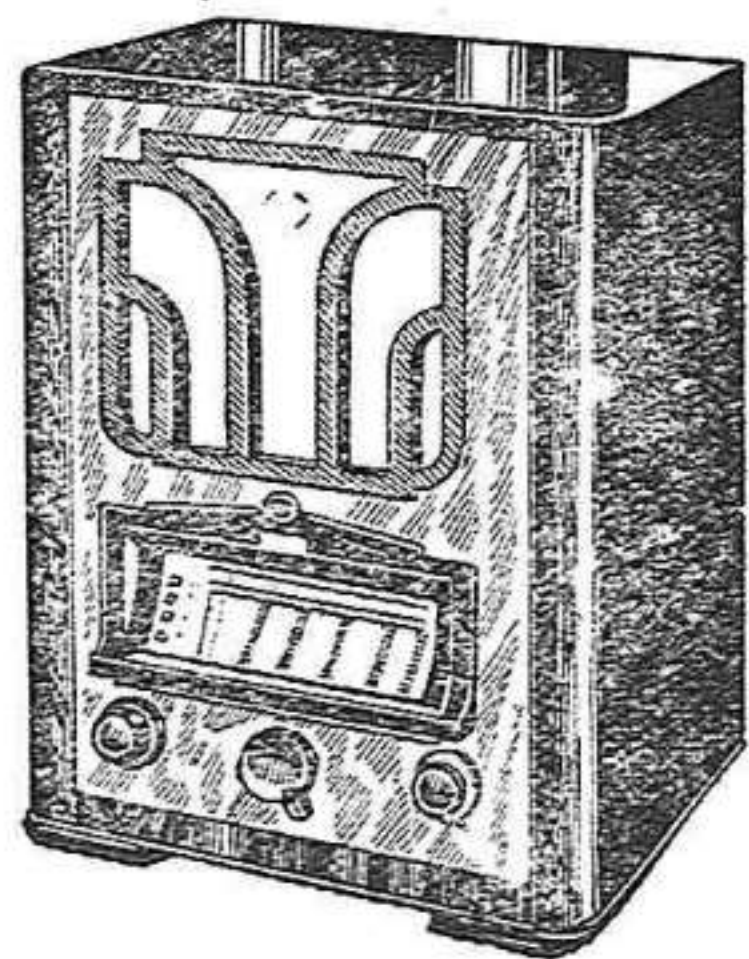
Els nostres lectors poden demanar un número de mostra a l'administrador d'*Agricultura i Ramaderia* i els serà tramès gratuïtament.

**HOTELLERIE
CERDANE**
el màxim confort
dins d'un ambient
cerdà
Vídua SALVAT
Bourg-Madame

CASAMENT. - La setmana passada es celebrà el casament del jove practicant de farmàcia Jacint Blanc amb la gentil damisella na Dolors Regul. Núvis i convidats celebraren un banquet en l'hotel Sala, que fou servit esplendidament. La jove parella partí en viatge de noces.

Rebi el novell matrimoni l'enhonorable i els nostres desitjos de felicitat i de benhaurances.

GRAF. CERETANIA - PUIGCERDÀ

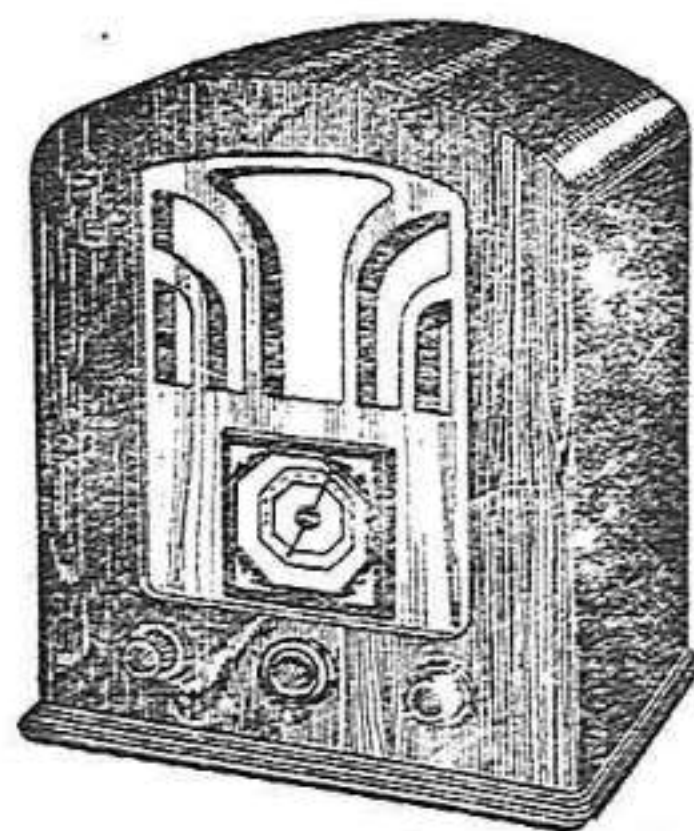
525 A.

Acudiu a veure, a escoltar i a admirar aquests nous models, els quals demostren la superioritat de la marca PHILIPS sobre totes les altres.

RECEPTORS MULTI-INDUCTANCIA SUPER-OCTODO
TOTES ONES TOTS PREUS

ELS GRANS LABORATORIS PHILIPS D'HOLANDA han remès ja els nous models per a 1936

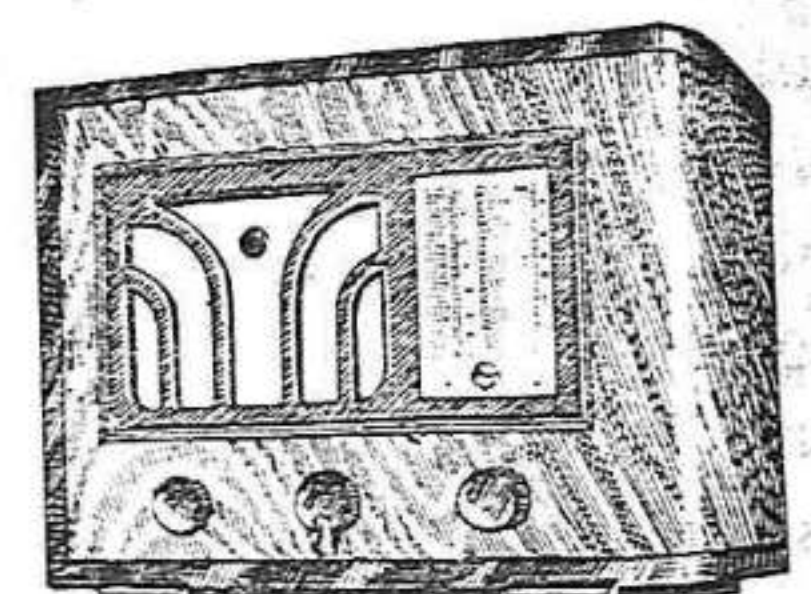
ALS AIMANTS DE LA RADIO

534 A.

El que compra un PHILIPS adquireix el veritable valor del que paga per un receptor.

ALS QUE PENSIN COMPRAR UN APARELL

510 A.

Distribuidor oficial per a la Cerdanya: **J. REGUANT**
Carrer de la Llibertat, 21 - PUIGCERDA

Turistes: A l'estiu i a l'hivern, el GRAN HOTEL

TIXAIRE

us ofereix el màxim confort dintre d'un ambient luxós i ensems discret

Feu fer els vostres impresos en català :: Encarregueu-los en aquesta Impremta

Anónima Alsina-Graells de Auto Transport

Societat General de Serveis Postals i Interurbans

A BARCELONA: Direcció i Oficines, Passeig de Gracia, núm. 18
Despatx de Bitllets, equipatges i encarrecs: Ronda Universitat, 4 - Telèfon 21163

Horari que regeix des del 25 de Juliol 1935, en les següents línies:

Seu d'Urgell - Calaf - Barcelona

Sortida Seu d'Urgell	12·15	4·00
» Organyà	12·45	4·30
» Ollana	13·30	5·15
» Pons	14·15	6·00
» Torà	14·50	7·00
» Calaf	15·15	7·15
Arribada Barcelona	17·45	10·15 f. c.

RETORN

Sortida Barcelona	14·30	7·30 f. c.
» Calaf	16·30	10·—
» Torà	16·50	10·25
» Pons	17·30	11·30
» Ollana	18·—	12·15
» Organyà	18·45	12·45
Arribada Seu d'Urgell	19·30	13·15

Barcelona - Puigcerdà - Seu d'Urgell

Sortida Barcelona	5·— f. c.	8·— f. c.	14·— f. c.	
» Puigcerdà	8·45	12·50	17·30	6·30
» Martinet	9·30	13·35	18·15	7·15
Arribada Seu Urgell	10·15	14·20	19·—	8·—

RETORN

Sortida Seu d'Urgell	5·45	10·45	13·45	17·15
» Martinet	6·30	11·30	14·30	18·—
» Puigcerdà	7·15	12·15	15·15	18·45
Arribada Barcelona	11·30 f. c.		20·30 f. c.	

Seu d'Urgell - Andorra - Encamp

Sortida Seu d'Urgell	9·—	11·15	14·45	20·—
» Andorra Escaldes	9·45	12·—	15·30	20·45
Arribada Seu Urgell	10·—		17·—	

RETORN

Sortida d'Encamp		9·—	12·15	
» Escaldes-Andorra	7·30	9·15	12·30	161·5
Arribada Seu Urgell	8·30	10·15	13·30	17·15

PRODUCTOS SOJA-SANE

Purés - Farines - Xocolates - Cacao - Llet Soja líquida - Crema de Soja - Ou Soja
Café descafeinat - Vins de taula - Xampanyes - Conyac - Licois
Productes reconstituents i especials per a vegetarians, diabètics, etc.

La Soja és la planta que alimenta més que la carn

Venda a la **CONFITERIA BONET**

C. Major, 36
Telèfon, 47

EL MILLOR MATERIAL PER A CONSTRUCCIONS

ROCALLA S.A. BARCELONA

R. ESTUDIS 14 y CANUDA 2

TELEFON: 20768

Representant per aquesta Comarca: **JOAN PEIX** - Revolució, 7 - Teléfon, 11-R **PUIGCERDA**

AVINGUDA SCHIERBECK

Venda de Xalets

Pagament a terminis
i al comptat

Construccions a gust del
comprador o ja edificades

Raó:
MIQUEL PONS Procurador
Puigcerdá

CARBOLUX

SUBSTITUT DE L'ANTRACIJA
ense fum
ense suja
ense cendres

EL MES NET

Superioritat en calories sobre els altres combustibles
Infinítament superior a tots els millors aglomerats
De molta duració, poc pes i, per tant, d'economia insuperable
Adresseu comandes a:

Manuel Arró Augé - Telèf. 35 - Puigcerdá

RECADER directe de Puigcerdá i sa Comarca a **BARCELONA**
P. GAVANACH

dies de sortida de PUIGCERDA: DIMARTS i DIVENDRES a la de la tarda
dies de sortida de BARCELONA: DIMECRES i DISSABTES a les 6 de la tarda

ENCARRECS:

PUIGCERDA
LLIBERTAT, 42 - Teléfon 108.

BARCELONA
RECH, 73 - Teléfon 15028
PETXINA, 6 - Teléfon 17622

SERVEI RÁPID - PREUS ECONÓMICS

JOAN ANGLADA VILARDEBO
ADVOCAT

Exercici en els partits
de Puigcerdá i Vic

Despatx a Vic Riera, 31

URBANITZACIO DE ULOFEU

Espaiosos solars per a edificar, en venda, espléndida situació, prop de l'Estany, sèquia i parc amb vistes sobre la Cerdanya Francesa i Espanyola, i altres situats prop del Camp de Golf.

Raó:
ESTEVE ARRO (Cal Aldran)
PUIGCERDA

MAGATZEM de MATERIALS de CONSTRUCCIO

calc hidràulica
ciments
guix
rajoles, & &

Francesc Barnola
Rambla de Josep M.ª Martí
PUIGCERDA

Rajoleria eléctro-mecànica

Ricard Tuset

GRAN ASSORTIT DE RAJOLS DE TOTES MENES
Fabricació acurada
Preus mòdics

Font d'En Lleres
PUIGCERDA